

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ObdoK/6/2023
Identifikačné číslo spisu:	3121206943
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:3121206943.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v spore žalobkyne ASURA s.r.o., Bratislava, Bieloruská 5210/9, IČO: 51 059 550, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Andrej Jaroš, spol. s r.o., Trenčín, Námestie sv. Anny 361/20, IČO: 36 839 132, proti žalovanému E. Y., X. X. S. XXXX, XXX XX Y. L. XXX, zastúpenému JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou, Trenčín, Palackého 85/5, IČO: 42 024 552, o návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 38Odi/6/2021, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2023 č. k. 3CoKR/1/2023-179, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín, ako súd prvej inštancie, uznesením z 21. septembra 2022 č. k. 38Odi/6/2021-120 zamietol návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného okresným súdom pod sp. zn. 38Odi/6/2021-61 z 26. novembra 2021, ktoré uznesenie v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoKR/62/2021-88 z 31. januára 2022, nadobudlo právoplatnosť 31. januára 2022 (ďalej len „neodkladné opatrenie“).

2. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 3. novembra 2021 domáhala zrušenia oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer na skutkovom základe popísanom v žalobe a spolu so žalobou podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Následne konajúci súd uznesením sp. zn. 38Odi/6/2021-61 z 26. novembra 2021 žalovanému uložil zákaz nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom V., katastrálnym odborom pre okres V., obec Y. L., k. ú. Y. L. na LV č. XXX, najmä tieto nehnuteľnosti predať, darovať, zameniť, uskutočniť zabezpečovací prevod práva, prenajať, vypožičať, zaťažiť záložným právom, vecným bremenom, či inou ťarchou, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 38Odi/6/2021.

3. Žalovaný v priebehu konania navrhol zrušiť neodkladné opatrenie s poukazom na § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. V návrhu na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia žalovaný špecifikoval okolnosti, ktorými podľa jeho názoru odpadli dôvody nariadenia neodkladného opatrenia (č.l. 99 a nasl. spisu). Takýto návrh na zrušenie neodkladného opatrenia konajúci súd prvej inštancie uznesením z 21. septembra 2022 č. k. 38Odi/6/2021-120 zamietol s tým, že dôvody pre ktoré bolo nariadené stále trvajú.

4. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd, napadnutým uznesením z 28. februára 2023 č. k. 3CoKR/1/2023-179 uznesenie Okresného súdu Trenčín z 21. septembra 2022 č. k. 38Odi/6/2021-120, potvrdil.

5. S poukazom na § 334 CSP v spojení s ust. § 524 ods. 1 OZ, § 525 ods. 1 OZ, § 526 ods. 1 OZ a § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd konštatoval, že žalovaný neosvedčil také skutočnosti, ktoré by nastali po nariadení neodkladného opatrenia, a ktoré by zároveň znamenali zmenu skutkových pomerov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

6. V odôvodnení napadnutého uznesenia odvolací súd zdôraznil, že na návrh žalovaného bol Okresným súdom Trenčín uznesením sp. zn. 40OdK/463/2018 z 26. novembra 2018, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 232/2018 dňa 3. decembra 2018, na majetok žalovaného vyhlásený podľa IV. časti ZoKR konkurz a súčasne bol žalovaný oddĺžený tak, že bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia.

7. Krajský súd v Bratislave ďalej uviedol, že proti žalovanému bola vedená pred Okresným súdom Trenčín exekúcia pod sp. zn. 60Er/1609/2015 pre vymoženie judikovanej pohľadávky (zmenkový platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Bratislava V č. k. 3Zm/500/2012-16 zo 4. septembra 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/12/2013-182 z 18. júna 2014 a v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CbZm/12/2013-204 zo 13. novembra 2014, dňom 6. marca 2015). V tejto exekučnej veci vystupovala CASH COLLECTORS SK, s.r.o., ako oprávnený, ktorá postavenie veriteľa nadobudla na základe zmluvy o postúpení z 2. júna 2006 od Slovenská sporiteľňa, a.s. Exekúcia voči žalovanému (v tom čase povinnému) bola po podnete súdneho exekútora zo 16. mája 2019, oznamujúceho vyhlásenie konkurzu na majetok povinného, exekučným súdom 7. septembra 2020 zastavená (právoplatné 13. októbra 2020). V exekučnej veci nedošlo k vydaniu upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdnym exekútorom.

8. Konajúci súd zdôraznil, že žalobkyňa odvodzuje svoju aktívnu legitimáciu od zmluvy o postúpení z 20. októbra 2020 medzi RECLAIM, a.s., ako postupcom a žalobcom, ako postupníkom. Teda nesporne došlo k postúpeniu tejto pohľadávky po zastavení exekúcie. RECLAIM, a.s. svoje postavenie veriteľa získala zmluvou o postúpení z 31. augusta 2016, uzavretej s CASH COLLECTORS SK, s.r.o., ako postupcom. Teda k tomuto postúpeniu pohľadávky došlo v priebehu exekučného konania bez toho, aby sa o tom exekučný súd dozvedel (uvedené plynie z označenia oprávneného v uznesení zastavujúcim predmetnú exekúciu).

9. Krajský súd v Bratislave poukázal na to, že zastavením exekúcie exekúciou vymáhaná pohľadávka, bez ohľadu na dôvod jej zastavenia, nezaniká a existuje naďalej. V tomto smere nie je relevantným ani, či k zastaveniu exekúcie došlo z dôvodu nemajetnosti, či z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného, alebo z dôvodu uplynutia rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“). Zastavenie konania, včítane exekučného, je rozhodnutím procesným, bez ďalšieho nepresahujúcim do hmotnoprávných následkov. V tomto konaní žalovaný iné okolnosti majúce za následok zánik pohľadávky uplatňovanej žalobkyňou neprezentoval. Odvolací súd zároveň zdôraznil, že v

predmetnej exekučnej veci nedošlo k vydaniu upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdnym exekútorom s tým, že garantom naplnenia podmienok nastolených ZoUNEK pre ukončenie tzv. starých exekúcií je práve poverený súdny exekútor a tento v predmetnej veci exekúciu neukončil.

10. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu vyplynulo, že napriek zastavaniu exekúcie ide o existujúcu pohľadávku plynúcu zo zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre podnikateľov z 2. júna 2006. Pri právnom záväzku môže počas jeho existencie dôjsť ku zmene osoby veriteľa, pokiaľ zákon takúto zmenu nevylučuje. V danom prípade ide o pohľadávku, ktorej zákon (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, ani Exekučný poriadok) postúpenie nevylučuje. Uvedená pohľadávka je tak prevoditeľná kedykoľvek v priebehu svojej existencie, a to aj v priebehu, ale i po ukončení súdneho (v tomto prípade exekučného) konania.

11. Záverom napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalobkyňa v konaní preukázala svoju pozíciu veriteľa predmetnej pohľadávky, pričom žalovaný neosvedčil také skutočnosti, ktoré by nastali po nariadení neodkladného opatrenia, a ktoré by zároveň znamenali zmenu skutkových pomerov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, z ktorého dôvodu podľa 387 ods. 1 a 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

12. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný (č.l. 283 spisu), prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. f) CSP teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa žalovaného zrejme ďalej napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, čo zakladá prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP v otázke posúdenia účinkov postúpenia pohľadávky.

13. Žalovaný (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) poukázal na skutkové okolnosti súdnej veci a uviedol, že postupom odvolacieho súdu malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces a to tým, že konajúci súd (Krajský súd v Bratislave) nezdôvodnil svoje rozhodnutie, ktoré je zároveň nesúladné s právnymi závermi a vykonanými skutkovými zisteniami.

14. Dovolateľ uviedol, že upovedomením o zastavení starej exekúcie a výzvou na úhradu trov starej exekúcie z 3. novembra 2020 EX 3317/2015-79 podľa ust. § 5 ZoUNEK v exekučnej veci povinného 1/ E. Y. a 2/ V. F. a oprávneného CASH COLLECTORS SK, s.r.o. súdny exekútor E.. J. R. upovedomil procesné strany, že došlo k zastaveniu starej exekúcie, a to z dôvodov uvedených v ust. § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK, pretože uplynula rozhodná doba. Dovolateľ zdôraznil, že stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov. K predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o takú starú exekúciu, ktorá sa nezastavuje.

15. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie z 3. novembra 2020 sa doručovalo aj žalobcovi ASURA, s.r.o. /doručené ASURA s.r.o. dňa 5. novembra 2020/, nakoľko súdnemu exekútorovi bolo známe postúpenie pohľadávky na žalobcu a obchodná spoločnosť ASURA, s.r.o. aj zaplatila súdnemu exekútorovi súdny poplatok spojený so zastavením starej exekúcie. Námietky, resp. opätovný návrh zo strany žalobcu ASURA, s.r.o. nebol do dnešného dňa podaný. Predmetné upovedomenie o zastavení exekúcie z 3. novembra 2020 je súčasťou exekučného spisu vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 60Er 1609/2015, na obsah ktorého dovolateľ ako žalovaný opakovane vo viacerých podaniach v tejto veci a aj v samotnom návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia poukazoval a sa odvolával. Preto záver Krajského súdu v Bratislave, že v predmetnej exekučnej veci nedošlo k vydaniu upovedomenia o zastavení exekúcie súdnym exekútorom nie je správny a je v hrubom rozpore s obsahom exekučného, ale aj tohto súdneho spisu. Krajský súd v Bratislave o odvolaní preto podľa dovolateľa v tejto časti rozhodol bez oboznámenia sa s obsahom exekučného spisu vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 60Er 1609/2015, resp. Okresným súdom Trenčín mu nebol priložený na oboznámenie sa s jeho obsahom a kde na základe takto neúplne zisteného skutkového stavu prijal aj nesprávne právne závery, čím podľa dovolateľa odvolací súd založil zákonný dôvod dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP.

16. Podľa názoru dovolateľa ďalej konajúce súdy oboch inštancií nerešpektovali právo žalovaného na spravodlivý proces, t.j. rovnaké zaobchádzanie s účastníkmi konania, kedy sami uznali, že aktívna legitímácia žalobkyne s poukazom aj na ust. § 526 ods. 2 OZ nie je zatiaľ preukázaná a námietky žalovaného v tomto smere sú opodstatnené, avšak vyslovili presvedčenie, že „ju žalobkyňa preukáže v priebehu ďalšieho konania“, čím podľa dovolateľa súdy založili zákonný dôvod dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP. Navyiac, oba súdy vec nesprávne právne posúdili, čo do právnych účinkov postúpenia voči žalovanému ako dlžníkovi (§ 421 CSP).

17. V závere podaného dovolania dovolateľ uviedol, že neodkladné opatrenie bolo nariadené bez ohľadu na to, aby bola skúmaná hodnota nehnuteľností a proporcionalita - primeranosť medzi obmedzením uloženým žalovanému a poskytnutou ochranou žalobcovi, ak sa má jednáť o obmedzenie dispozičného práva vlastníka nehnuteľností. V tejto súvislosti žalovaný odkázal aj na právne závery uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/155/2017 z 22. novembra 2017, podľa ktorého všeobecné súdy musia vždy prihliadať aj na to, či je hodnota tvrdenej pohľadávky primeraná k hodnote vecí, ku ktorým má byť obmedzené dispozičné právo dlžníka. Nad rámec uvedeného ďalej dovolateľ poukázal na skutočnosť, že neodkladné opatrenie nemalo byť nariadené ani preto, že súd prvej inštancie nepoznal hodnotu nehnuteľností - nemohol teda posúdiť, či je navrhované neodkladné opatrenie primerané k výške tvrdeného dlhu.

18. Preto dovolateľ navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spolu s uznesením súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

19. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému dovolaniu (č.l. 301 spisu) uviedla, že sa s rozhodnutiami konajúcich súdov stotožňuje. Zároveň uviedla, že z dovolania podaného žalovaným predovšetkým vôbec nie je zrejmé, aké dovolacie dôvody uplatňuje, resp. podľa ktorého konkrétneho ustanovenia dovolanie podáva, keď v jeho úvode cituje tak ust. § 420 CSP, ako i ust. § 421 CSP, neskôr poukazuje na ust. § 420 písm. f) CSP, avšak zo samotného obsahu dovolania vyplýva, že sa žalovaný nestotožňuje s právnym posúdením veci podľa § 421 CSP.

20. Z dispozície ust. § 420 CSP podľa žalobkyne vyplýva, že dovolanie z dôvodov uvedených v tomto ustanovení je možné podať len proti takému rozhodnutiu, ktoré má a) povahu rozhodnutia vo veci samej, alebo b) ktorým sa konanie končí. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na príslušnú judikáтуру, v zmysle ktorej je podľa jej názoru dovolanie neprípustné.

21. Ďalej žalobkyňa uviedla, že prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 CSP nie je rovnako daná, nakoľko táto je priamo vylúčená (negatívne vymedzenie) v ods. 2 predmetného ustanovenia.

22. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže nie je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 20 CSP ani podľa ust. § 421 CSP žalobkyňa navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako dovolací súd, dovolanie žalovaného podľa ust. § 447 písm. c) CSP, ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený podľa § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) pred samotným vecným prejednaním skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

24. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

25. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným

postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

26. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti.

27. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania, vyplývajúce z § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t.j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody, a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP .

28. Pri skúmaní prípustnosti dovolania dovolací súd vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, vydané v konaní o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, pričom práve dôkladné skúmanie povahy napadnutého rozhodnutia (či sa jedná o rozhodnutie vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí) považoval za kľúčový aspekt pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania.

29. Dovolací súd preto v preskúmvanej veci zisťoval, či uznesenie odvolacieho súdu o potvrdení uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, napadnuté dovolaním, je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP .

30. Neodkladné opatrenie podľa Civilného sporového poriadku je jedným zo zabezpečovacích inštitútov civilného procesu, ktorého zabezpečovacia funkcia má za cieľ dočasnou úpravou eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v jeho priebehu nastať. Dočasnosť tohto opatrenia, ako jeho základný znak znamená, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi subjektmi. Nariadením nezískava jeden z účastníkov práva, o ktorých sa má rozhodovať v budúcnosti, ale sa ním len dočasne upravuje určitý okruh vzťahov. Navyše, Civilný sporový poriadok umožňuje v prípade zmeny pomerov jednak zrušiť z tohto dôvodu už nariadené neodkladné opatrenie, alebo naopak, napriek skoršiemu zamietnutiu návrhu na jeho vydanie dovoľuje ho v prípade zmeny skutkových okolností významných pre rozhodnutie vydať, pretože takéto skoršie právoplatné rozhodnutie nezakladá prekážku rozhodnutej veci (§ 329 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Nie je teda vylúčené, aby v prípade zmeny skutkových okolností významných pre rozhodnutie sťažovateľ znova o zrušenie neodkladného opatrenia požiadal.

31. Dovolací súd pri vyriešení povahy rozhodnutia o zrušení neodkladného opatrenia odkazuje na závery judikátu uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov SR č. 1/2023, ako rozhodnutie č. 6, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júla 2022 sp. zn. 5Obdo/37/2021), podľa ktorého „konanie o zrušenie neodkladného opatrenia je konaním o parciálnej otázke súvisiacej s takým typom procesného postupu, ktorý per se nie je považovaný za konanie vo veci samej ani za konanie, ktorým sa vec končí“. Z uvedeného dôvodu nie je dovolanie v súdnej veci podľa § 420 CSP prípustné, keďže dovolaním napádané uznesenie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, ako ani rozhodnutím, ktorým sa vec končí.

32. Zároveň dovolací súd poznamenáva, že konajúci súd prvej inštancie v uznesení z 21. septembra 2022 č. k. 38Odi/6/2021-120, ktorým zamietol návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia uviedol nesprávne poučenie, čo viedlo k posúdeniu odvolania podaného žalovaným Krajským súdom v Bratislave. Rovnako v tejto časti dovolací súd poukazuje na závery vyššie uvedeného judikátu uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov SR č. 1/2023, ako rozhodnutie č. 6, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júla 2022 sp. zn. 5Obdo/37/2021), podľa ktorého sa ustálila nejednotnosť postupov súdov v konaní o odvolaní o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky totiž judikoval, že „Podľa ustanovenia § 357 písm. e) CSP je odvolanie prípustné len proti uzneseniu súdu prvej

inštancie, ktorým súd zrušil neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie podľa ustanovenia § 334 a § 335 ods. 1 CSP, t.j. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie návrh na zrušenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia zamietne“. Z uvedenej právnej vety je zrejmé, že v súdnej veci došlo k preskúmaniu dôvodnosti zamietnutia návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia zo strany odvolacieho súdu nad rámec zákonného procesného postupu, ktorý mal takto podané odvolanie odmietnuť, a to bez skúmania vecnej správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu o zamietnutí návrhu o zrušenie neodkladného opatrenia. Nesprávne poučenie o prípustnosti odvolania tak, ako ho uviedol súd prvej inštancie v uznesení z 21. septembra 2022 č. k. 38Odi/6/2021-120, ktorým zamietol návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, totiž nezakladá prípustnosť podaného odvolania.

33. V zmysle vyššie uvedených záverov zároveň dovolací súd poukazuje na ust. § 421 ods. 2 CSP, podľa ktorého dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). Uvedené platí aj v prípade nesprávneho poučenia zo strany súdu prvej inštancie, ktoré bolo opreté o ust. § 357 písm. d) CSP. Dovolací súd preto ani ostatnú dovoláciu námietku dôvodenú ust. § 421 CSP, nemohol podrobiť dovolaciemu prieskumu pre jej neprípustnosť.

34. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, keďže prípustnosť dovolania žalovaného nie je daná podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP a ani podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c) CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

35. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP s dôrazom na skutočnosť, že žalobkyňa nepožiadala o náhradu trov dovolacieho konania.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.